

તુરનામા.

કીરસચે હઝરત બીલાલ.

મચ્ચે

ચન્દ ઉસાયદ

ઉરદુ જાન ચોઃ ગુજરાતી હરફોસે.

ખચેત

હઝરતનાર ખસેયમ દેન બ મુરદે મુલાખ,

દનેઝ ન મ તો મુશ્તક કમાલ ખે અદબ રત,

— ❦ —

છયાવી પ્રસદ કરનાર.

મહાદેવ નામચંદ્ર જાગુટે બુકસેલર.

ત્રણ દરવાજા-અમદાવાદ.

— ❦ —
અમદાવાદ.

દી ધી જાંલો પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ.

સંવત ૧૯૧૨ સને ૧૯૦૩

અમદાવાદ વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીસાઈટ-સંગ્રહ
૨૦૧૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૫૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જ્ઞાનાભા

વિષય ૪૩૬૮ : ૩ ૩૬૮

નુરનામા.

સાથ નામ અહલાહકે બખશીસ કરનેવલા મહેરબાન.
 હલાહી કરનાહાર કીરતાર તું સંવારા હય કુદરતસે સંસાર તું
 નુ કાઢીર હય કુદરતમે પેદા કયા. ઝમીં આસમાં સખ દુવદા કયા
 ઝમીંકો સો આસ તું રૌશન કયા રંગ આમેઝ કર ઇસકો ગુલશન કયા.
 ફલલકા મુંદાકા અજબ તરફ કર મુઅલક ઇધર લરખા તીસ ઉપર.
 કયા રવશની ઊંસમેલા આંદો સુર દીખાયા દોનુંશે ઉંજલા જહુર
 તું હારેકો પરધરે બીતર કયા બી કાઢીકે અવગદલમે ડોંગર કયા.
 બી હીકમતસે પાનીકા બરસાએ તું હરા લાલ કર પલમે દીખલાએ તું.
 રગાર ગ નેઅમતકા સફરફ નેરા. બીજાયા ઝમીંપર અજબ એકસસ
 મુખનકો ઝગાંપર તું પોદયાને હાર મને હર કીસીકો સેતુ દેને હાર.
 તેરી ઝાલકી હય સીફતાં બીડી તું કષ બાંત કરતા હય કારીગરી.
 તેરી મદદ કયા કેધ ઝગાંસે કહે ફેદર બાલકો લક ઝાખા અબ દેવે.
 નહો ખતમ હરગોઝ સનાએ કરીમ નેરાસીફત અયસી બહોતહય અઝીમ.
 ઇતિ વદાંશે કહેતાહુ તુજ નુરકા બયાં સરખસર ગળે મઅમુરકા.
 કે જબ કુછ તથા તુહી યક ઇજતદા સો કુદરતસે તું ગળે મખરીમે થા.
 સો પદમી કયા નુર તું યક બુનીર કયા નુરઅહમદ મોદમદ ધીર.
 હસી નુરસે તું કયા જગ ઉંજલ તું ઉંસ સાથ પકડા મોદમ્મલત કમલ.
 મોહમ્મદ મોહમ્મદ મોહમ્મદ કયા મોહમ્મદકે આમીમમે માંલ ગયા.
 અહતસે તું અહમ્મદ મોહમ્મદ કયા મોહમ્મદકે સરમીમમે તઈ રખા.
 હીકાયત મુનો ઇંસ તરફસે કહા કહુ ખોલકર ઉંસકા અબ માજસ.
 કે જબરીત આએ મોહમ્મદકે મોહમ્મદ ન હાજર થે હુંજરે મુને.
 થે ખાતુને જબત શો હસ ઠારપર બસડેથે મોહમ્મદકે હુંજરે બીતર.
 સો જબરીલસ આપકર થે દલામ આયા ફેહકે આગે કીએ અરસલામ.
 નહે જબરઇલ જવાબ મુત મુપ રહે બીબી ફાતમ્મદેખ ઉનસે કહે.
 મે ફરઝે ખુદા તર્કે તુમ કયું કીએઈ સખખ કયા મે મુજકો તા ખોલો બડે.
 સો જબરીલ ખોલે અય ફરખંદા ફાલ બડા ઇમ્મરમે હું નખીસે ઇતાલ.
 તુમહે તા ન કહેનાથા વાજબ ચયા થે બાઇસ મેરે મુપ રેહનેકા સોથા.
 મુને ફાતમ્મદને જબ ઉનસે બયા કીએ આ નખીકે સખ આગે અયાં.
 ફુવાયાબી મઅલુમ હઝરતકે તઈ વો બાતે બે જબરીલને થી કહી.
 સો જબરલસે કહી નખીને વો બાત બડે તુમ વયા મેં કહો મેરે સાત.

સો જીવરિલ બોલે નળીસે વો દાલ બાઝ તુમસે મે
 વલેકાંન બુઝુરગીમે ફાઝીલ હો તુન ખુદ સાથ દરવકત મે
 નળીને કહા કુછ તુમહે યાદ હય ? તુમહે ઉમ્મરકી યાદ અર
 કહે સુનકે જીવરીલને વા રસુલ, તુમહે હકને અન્વલ કયા હય કે
 કહું ઉમ્મરકા મઝે દહાંલગ બયાં કહું સુખતસર સખ તુમહે હય અયા.
 કુતબકે તરફ એક સીતારા ને થા તુમકે હુકમસે નીકળતા વો થા.
 બુઝરનેથે જલ સાલ સતર હઝાર વો આતાથા હોઝર તુલુઅ એકમાર.
 શુરખ હોકે શીર સાલ સતર હઝાર ને હોતે તો આતા બોલી રખ શુમાર.
 યકીં કેસ સીતારેકો દખા દ મઈ યુ' સતર હઝાર ઇસવજખ ઉસકે તર્ક.
 શો શુન યું તબસ્સુમ કીએ તબ રસુલ કહે યે સુખન હય તુમહાન કુમુલ.
 કુતબકાસીતારાવો સાહીબ જમાલ દીખાવે તુમહે મઝે શો ફાઝીર દતાલ.
 ઉશે તુમ પહેઝાનેગે વા જીવરમલ ? તુમહે પુછતા હું યહી હય દલીલ.
 કહે કયું ન પહેઝાતુ મગર વો દાશે કે દેખાવ કમ મરતખદ મઝે ઊસે.
 ઊઘ સર મુ'તારકશે દસતારકુ' દીખાએ નળી બીનકે તાઘ દાયસુ.
 દેખે જીવરમલ બીનકે તલેખ ઉપર સીતારા ચમકતા હય વેર સરખસર.
 અદખશે ઉશે આકે એ સા દીએ બહોલ બાંત કુદરતપે શાકીર હુએ.
 કહે જીવરમલ હય સીતાગા યકી નીશાન્યાં ને થ્યાં સેવા દિસલાં નહીં.
 કહે બિસ સુસુન રસુલ અનામ નાશાન્યા વો કયા થયાસા બાલા તમામ.
 કહે જીવરમલ અય રસુલે ખુદ અન્વલ ઉસકે સરપર સો યક તાબ થા.
 યે કાનાપે દો દુર અજખ બખુદા મહેમેબા ઉસકે સો એક હાંસથા.
 નળી બાલ દુનયામે' વો ચાર ચાઝ સો બેબન ખુદાને મુઠે વા અઝાઝ.
 અન્વલ તાબ મુજ સરપથા સા આજી ઇસ થખ કયાદે.— જહાકા વજા.
 દોનુ' દુર હય બશક હસખ ચોર હુશેન ગતેમે' શા હસજા મેરી તુરે અએન.
 અમના કહે સુના વો જીવરીલ બાત લગ બોલને શીર નળી ઉસને સાત.
 સીતારેશે થા તુર અન્વલ આશકાર બરસ પાંચ લખ ચોરબી ચાર હઝાર.
 શો માબુદ કરકે રખાથા ખુદા કહું તુમશે ઉસકા સુનેા ઇખતેદા.
 મેરે તુરશે સલ કયા યે હાજુર દીખાયા તમાશા વો રખે મકુર.
 વો જખ તુર રૈશન હુવા સરખસર હુવા હુકમે રખ બઅદ મેરે ઉપર
 અય તુર મેરે તેરેસે ઇતાલ કર' સખ યે પએદાયશે કીલો—કાલ.
 શો દરયા દસ અન્વલ હુએ બેગુમાં શો હરએક દરયામે' મેરા મકાં.
 હલમકા ને દરયા હએ સખસે અન્વલ કે બેઇનતેદા બીસકા હએગા ફઝલ
 દરયા ફુસરા નામ ઇસકા અમલ ને તાઅત ખુદાકા હુવા બે બદલ.
 દરયા તીસરા ઇરકકા બેનઝીર વો મુચકીલ હયે સખસઅયરોશન ઝમીર.

।। छमका पायहार नजरमे' हय वाली जडा विसतवार.

अआइका रहनमु' सदा उरसे रगडे हुवा सरनीगु.

।। हये सपरका पुस लगन दारा दावे धपीर आइ' कंधन.

।। दरया सातवां कामयाग हय जलकारमे' गु' सदा आकलाग.

नां आठवां छमका हय जडा अजग कुछ भजना हय रगका भर.

नां दरया हय इकरका ला तम्य बीदयेगा दीदायदसे रौशन शम्य.

बी दसवां हय दरयामे रहमत धपीर वोरगकी मदसे हय रौशन जमीर.

सो हरजेक दरयामे जरण दस हजार क्या नुरने सीजदा वांपाके आर.

पीछे हुकुम आवानीकल आहीर आभडा होतु कुहरतसे सय तनदीवा.

दीजाया सोकतरे पडे भेजुमार के यक लाय उपरये यकभीस इजर.

सो पजेदा हुये उरसे पजेगमगरां हुये रहनुमा दादीये होजडां.

ये तलेअसे मेरेबी कतर जहडे नगी ओर भुरसीन रहे हो भडे.

बी दुसरी मरातग जुवां कछ हजार इरीरते हुये वनशे गु' भेजुमार.

पेशानीकी जुवां सीती विसतवार हुवा अरथ अल्लाहका जर करार.

शोवा अरथ अयसा जडा हय अजीम केकुहरतसे अपनी रभा मुसतकीम.

जहांलग हय हुनयामे उंगिर पथरजमा आसमां ओरये जहरो शजर.

ये सय बारण अरथ आजम उपर दाशे पुल जु पुल हो दावपर

अशरमे सो यवदा क' दवां लगे सदा जौतसे उअके वो जगभगे.

जे हरजेक कदालमे सरणसार भवरकी तरडे नीकवे होजहतर.

हुटे पानीसो जरसकी राहयवे सो तय नके वो दुसरी न भीवे.

नीकल अेक जुहजुह सीधीसाती हुवा तमत रगका वो जुहसे सबी.

वो दुसरा जुहसे पय जुह नग सो कुरसाबी पेदा दूध उरसे तय.

गीरा जुहजेक कान सीधे सीता कलम उरसे पेदा हुंवा हये यडी.

गीरा जुह अेक कान उवेसे आ सो उस जुहसे पेदा हुंवा.

सीधे भडकी जुहय मुकदस जना इज भवडी जुहसे हय कअयना.

बी जय डांवा भडसे गीरा जुह तमाभ सो वोपेने मअमुरका हय मुकाम.

नज्यांकी इहान्या हुंवा नुरसे हय जहीर सदा भास ओर आभसे.

रभाहय इहान्या नज्याकी तमाभ शो वहांपेतेमअमुरमे सुज्जोशाम.

ते सारे जहामे नज्याहय जशर रये भेत मअमुरके हो भातर.

हो जुह आंभ रीचीसती गीर पडे शोअेक जमगल हुने भीकपलहय.

हो जुह आंभ डांवीके आहीर गी यां आंवल छमराशीन अेक जुहसे जयां.

हुने जुहसे हय शो याथा मलक. जशर हार रहेनका याथा इलक.

पडे सात जुह आ सीधे गालके हवे सदा आभमा तयके उपरलके.

ફરકેશ હાથમાં આસમાં હયે ખડા બરસ પાંચસોક
 અન્વલ આસમાં ખામ તુરલ તમામ ખખર યુ દયા
 દુગ્ધ આસમાં ઝરકા હયે પાચેદાર શો કુદરતશે ઉર ગરકે ૨
 બનાવા તીજ મોતીકા આસમાં ચેતહકીક કર ખાત ધીલમે
 સો હયે આસમાં ચોથા ઝરરીન રૂદેદ નપાયા કાઈ કિસકી કુદરતકા મેદ
 શોહમે પાંચવાં આસમાં ખાસ રીમ છઠા લગલ યાકુતસે હયે કદીમ
 બે હયે સાંતવાં આસમાં પાંચકા હયે એક રંગ સારા હરી કાંચકા
 હયે દરવાજે સળ સાત અસગાનમે લગી હયે કવાડાં ઝરે સુખસે.
 સો હમે લગલો યાકુતકે કુદરત સળ કુછે કિસકી જાનવાલી પાક રંગ
 હરએક આસમાં મલકકછહઝાર સોરહને હમે ઉનકા નહી કુછ શુભર.
 કીતેએક રકુચ એર શીજદેમે હા કીતેક વાંકયામ એર તસખીહમે ચેએ
 સદા કુત ઉનકી ખુદકી હયે યાહ ખુદકી ઇખાદતમે હમે દીતકુદ
 હમે તાઅતમે અગશે વોસારેશાદ ઉસી હાલમે વો કયામત તલ મલક.
 અંવે માલશે સાત ખુદ ગીરયાં હુએ સાત તખકાં અમીકે નેહાં.
 રીવાયતશે કરતાહુ યાંશે ઇતાલ સો હરએક અમીકા કહુ ખોલ હાલ.
 કહુ મયેકે પહલી અમી ખાક હમે હમે દુસરી અમીસો દીસે પાચ હયે.
 બી તીસરી અમી સળ સોનેકી હયે દોહમે ચોથા અમી ખાસ કુનદનશે તો.
 અમી પાંચવાં હમે અમુરદ રખામ છઠી હમે અમીશો સાહેકી તમામ.
 બી મોતીકી હમે સાતવી સળ અમી કીએ ખાત તહકાંક ઇખમુજયકી.
 ચેથાનીશે હીર આઠ ખુદ ગીરયાં હુવાં ઉનસતી આઠ સળ જાનતા.
 રીવામત મેકેશે જીયાદા યે અંન કે મોતિશે હયે બેખદા યે સુખન.
 હમે શીરદોસ એર હમે દારલકરાર હમે માવાબી એદ ખુદ જાનત ચહાર
 બી હમે પાંચવા નામ દારસલામ કહુ ખોલકર મયે સોખાકી તમામ.
 હયે દરખહમ એર જાનતનમ અમીસે હમે આઠ જાનત કદીમ.
 અમી ઉસ મેહરતવી શો રપેકી હમે બહરત એર આકીશો શોનેકી હમે
 ઉન્દો ખાચ જીને ઇમારત સવાર ઘરાં કાહરી કહ હઝારાં હઝાર.
 હમે સદા અખાંડ પાંચ યાકુતકે રગારગ મેહલાં હમે પુખરાજકે.
 જડતકર સવારયાં માડયા તમામ બી કુદનકા હમેગા કીવડાંપે કામ.
 સોને એર રપેકી ઘરાં બેશુમાર બુદ હમે ઘગકે કતારાં કતાર.
 ખુદ ઘર હુગ બુ સહાઈ સદાએ અમી આસમાં ઉસકે દરમીયા સમાએ.
 બીજાન બીજાએ હમે કુઠી કરી ચમકતી અખખમ સાર અનવર.
 રખે ત ત લાકર વોસદરાં ઉપર લગે ઉનપે કહ જીન્સ લગલો ગોહર.
 પલખ લા ખીજાએ કહ ખાંતકે સો પરદે ખરશુજ એર ચાંદકે.
 રખે તકચે લાજા ખીજા વહા નમદ ન આવે ગીનતમે ઉન્દોકા અદક.

સેના યજ્ઞ ગરતકે મેહસાં બીતર બસનદાર હુરા હએવાં સરખસર
 વેા જે હુર ગરઆવે દુન્દાબીતર ઉબલા તો ઉસકા પડે સરખસર.
 હયે મશરીકશે મગરીબતલક જગમગાત ઉસી તુરહી જઉતકા દાગધગાત.
 મુંસરઅફરાં ઓરઅયરકી ખાસ હયે મશરીકશે મગરીબતલક આસ પાસ.
 સરા કયા સંકુ મયે સરહાનશે બાર બનાયા હયે જન્નતવેા પરવરહીગાર.
 જો હએ ખાસ બદે દુન્યામે અવલ દેવેગા ઉન્હે વેા ખીદમત બદલ.
 દુન્યામે જો તક વાસે રમે હયાત સઉજન્નતમેવે શખસ પાવેનજાત.
 દેનું હોંટશે દોપડી બુખ જબ હુધ હએ નહી બેહરતપી ઉનશે સખ.
 દોખશમે બેદસ્તામે સોલસીલ કયા બી શીરીસેઃ મીઝાંમે દાઝલ કયા
 બીદાતોશે બુદાં ગીરીયાં કષ્ટ દઝાર સીતારે ઉન્હેંશે હુધ કષ્ટ દઝાર.
 ખીજે કીતે બુદાં ગીરીયાં જબસું હુવાં તરખીદાં ઉનસતી યુનાયુ,
 કીકે બુદશે હુવા પાની સદાખ સૌ ચશમા હએ પાનીકા આમે હયાત.
 ખલેશે પડીબુદ ઉસીશે તુંબાન વોદએ પયદાયસ પાક મરખમ પેદહાન
 બીહય છે ઉલુલ અઝમ યગમખરાં હય ગરદકી બુદશે વેા દીલખરાં.
 સૌ કાંવમવા બુદ પડ સરખસર શો ખુશીદ અવલ હય દુયથ ચંદર.
 દુને કાંવેકી બુદસતી દીલકરેઝ અવલ બુદશે હવ રાત દુન્હેમે રોઝ.
 સીધે બાઝુકી બુદસે બુખર ચાર કેખરે વેા ચારમે હય ચારે ગાર.
 ડાવે બાઝુકી બુદશે આદીલ ઉમર દે બેરેકા મારા શરઆકે ઉપર.
 સોસાનેકે બુદશે બી ઉસમાન હય વોદામાદ ઓર જમેઅ કુરાઆન હય.
 પડા પુશતકા બુદ એક બે બદા હુઅ ઉસમ હયદર અલી મુરતુઝા.
 સીધે હાથકી બુદશે અય અઝીઝ યકી ઉન્હે પેદા હયાં ચાર ચીઝ
 કે મુસાકા અસા ઓર અગુશતરી સલેમ કી ખાતમ નગી બેદતરી.
 તીને બુદશે યુસુફકાકુશન આશકાર યૌયે બુદશે હયદરકી હય બુલ્ફરીકાર.
 સોહય પાચતી બુદશે પ દલીલ આદમકે ઇમનાદ હુધ હય અખીસ.
 પડ્યાં પાંચ બુદા ડાવે હાથની તુંને મએ હુ કેહતા શેવે બાતબી.
 અવલ બુદશે સર તુલમુનતેહ દુને બુદશે હય દરખતે તુબા.
 તીને બુદશે હોઝે કહસર બખીર બરા હય ગુલાબ આમે ખુશબો મુનીર.
 પડા બુદ ચોથા શો આદમ હુવા હએ પખુમ વેા કતરેસ મામા હુવા
 બી અનવાર ઉસ ચારકા સુન તુહાલ કહું ખોલકર મયે તેરે તધ ઇતાલ.
 બેહશતકે શો દરમીયાન હયવા શખર બયાવાર ઉસકા કહું સુન કીકર.
 ઉસીપર હએ લએસો યાકુત સાત શો ડાહ્યાં ઝમુરદકી સેનેકે પાત.
 વેા પાતાશે શાખાં દીપે એબદાર સુરજકેબી ઝલકારશે તાબદાર.
 બેહશતકી જો બાઉ લગી ઉસકે સંખ બજે પાત જએસે મંદલ મોદથમ.

ખુશ આવાજ પાતાસે નીકલ અજગ દુન્યાકે જો બાળકો કુરખાન સગ.
 જો કુછ હસતહમેલએ ઇમારત તમામ શોહિસ ઝાડી ઝાડો હમ તમામ.
 ચલી ખુદ દીલશે જો બાહીર નીકત શોપએદા હુએ ઉશશે બાળકો અવલ
 હંચદો નુર- દીદે નખીકે જો એન બી અવલ હસન એર દુન્યુસેને.
 વો દો નુરદીદે નખીકે હએ ખાસ હુકમપર ખુદકે વો હએ પાંચનર.
 નખીકે નવાસે દોનું ખાસનુર હએ દોનું જહાંમે હનહોઝા જહુ.
 કલેજસે શીર તીન કિદાં તમામ પહેલે ખુદસે હસનુલમુસ્ના ઇમામ.
 દુજે ખુદસે હનીફથાહ ઇખને ચલી કેહએ પેહેલવાનેમે વો મદાખલી.
 હએ તીસરે ખુદસે ગૌસુસ્સમદ હુ સચ્ચદ મોહમ્મુદીન વાલાજસદ.
 ચલી સોગઅદ જગમે વલા હએ બાઝ વલી સગ કીએ મદદ હિસકી સદા.
 બા પસલીકી ખુદસે હુવા હય સખર બી આંતો કે ખુદસે કીનઆત મગર.
 સીધી પસલીકે ખુદસે હમઝા અમીર દુજાનંદ આનકી ગેશત જમીર.
 ઝાવી પસલીકે ખુદસે ઉમરેઅચાર નખીકા પીયાદ સા ચાલાક વાર.
 બી ખુદા પડેનાફસે સાત બાર સો પેદા હુછ બિસે દોઝખ કરાર.
 કહુ યહાંકે દોઝખકે મએ બેદ અદ. બયાંવાર બેલુ તેરે પાસ સખ
 સકર એર નાર એર સદર હાન્વા જહન્નમમું દોઝખમી પયદા કયા,
 સો હય સાતવ નારે ચેતમા વહાં, હુદે સાત દોઝખમી હય સોં યકી.
 બી દોઝખકે દરગઝે હય નામદર સો સતાર હઝાર બરસપર દસ કરાર.
 ગલે હંજે દસ મઝકે હિસ દારકુ કકલ અદર કે હય સખ નારસુ.
 ખુલંદ દો હઝાર બરસસે કમ નહાં.
 બગએર સાપ અજગરકે કમ નહાં ચકી, અંગરોકે દય દેર જું ડોંગરાં.
 બી કુનકારે ઉનપર વહાં અજગરાં છો સાંપકો હકમ હોવે તો વો.
 નીગલ જાવે અરએ સમાવાતકો. વો સાંપોકે મુંહસેબી નીકલે ઝહર
 સો કમ કુંડીયાં ઝહરસે રેદવે નર ગીરે યક રતી ઝહરે વહાંસ નીકલ
 જો કુછ દુનયામે હય સો જાવે પીગલ. સો દોઝખકી અગ વો બહોતતેહતર,
 સદા દગદગે આમ વો સરખસર. જો મગરીબકે હુન્દરમે આતશ અછે.
 તો મશરીફ તગ્ગ આદમીકો લમે પીગલ જાવે બેગ્ગ જો ગરમીકે સાત,
 ઇતા તેજપર આગ હય વો કુખત. કહાં લગ કહું મએવો દોઝખકી ખાત,
 બયાં હિસકા બેદદ હય કમ લાખ ઘાત. યહાંતકથા લાઝમ જો કુછ બોલની.
 બોલત કમ સો હિસકા બયાં ખોતના. ગીરે ઝુહદ સીધીસે દો ખુદ આ.
 સો વો બાદે સરસર વ રહરહ હુવા, બી ઝાવે દો ખુદાં જો આએ બહાર
 રઅદ એર બીજલી હુછ આશકર. દુજે રમતખહ ઝુહદ સીધીસે શીર

પુઠા પડ્યા સો દો દાર કર અવત પુઠસે કુદસશીલઅર્જ હય
 જન સો ઇસ ખાતકા ફરજ હય. બી ડાવે ઘટનસ જો દો પુઠ તુર
 ઇસરાશીલ હય અવલ પુઠસે સુર. બી પીડલીકે પુઠસે કોહતુર જવ
 ૧૧ હું તમકે ચે સુખન હય અસત્ર. દુજી પુઠ આઈ સો મીજાન જનન
 ૧૨ તેલે. કયામતકો અમલે ઇમાન ડાવી પીડલીસેમી પડા પુજ જન
 વાં રાહપુતરી રાત હય ચર્કી બેગુમાન. કહું અય વદાસે ખયા ખોલકર
 ખયાં વાર ઉસ ગદકો સરખસર. સો વો રાહ બારીક હય ખાલસે
 ચલેગા ખલક ઉસપે કીસહાલશે વો હયે તેજશમશીરશે અય રશીક
 મો તારીક અમાવસજી શયસે દકીદ. રીધે છુટનેકી પુઠસે છુરાક હુવા.
 ડાવે છુટનેકી પુઠસે દુલદુલ કયા કદમસેબી પુઠ પડ્યાં બે અદદ.
 સો કમખાંત રાતાં હુયાં બે અદદ. સો સુન શયકદર વાર રાતાં ચર્કી,
 મુયસ્સર હુયાં રખકે ખાસાં કે તમ કદમ ડાવેશે કામ કીતને હુએ
 ખયા ઉસકા બેલુ; તે તો બેહદ હોવે હુવા કુકમે રખરખ યું મેરે તુરેકો
 કે હો રેરતુમબી ચે સખ ખલક ન જહાલગા હુકઆઈ નથ જીતી
 કશ મયે તુજે સખ ઉપર જગપતી કયા કોલ નુકર મેરેશે પુઠ.
 કે તુ ઝોર મયે તો તહી કુછ જુદા સુના દકને જળ તુર આયા મેરા
 સો પુશખાસ જુઠું ફુલ પુશકા ખોલ. હવા રખકા ફરમન વસેમે યું
 હુ અય તુર આય મેરે પાસ કયું રખકા હું મેં ઝે ચાર ચીઝ અય રસુલ
 વો ચાઈ મેં અક ચીઝ કર તુ કપુલ. સો પીછે મેરા તુર વહાંસે ચ
 ચકા ઝોક બાદીશે આકર મીઠા તજપુર દીસા બહોત બાદીમે ર
 કે થા સરકશીમે જહાંમે વો તખ કયા મખતદામે ઉશે જ સલામ
 સો વો શીરકે ખોલ અલૈક સલામ જયાં ખોલ મોલા મયે બાદીસતી
 લગા બોલને બા તમીઝ સમી. કે તુમ કૌન હો ઝોર કયું કર વહાં
 ચે આના હુવા કયું કરો સુજ ખરાં સા યુંકર કહે કયેશીયત જીઅરમલ
 કહા તુઃસે પાક રખુલજલીલ. કે અયતુર બાદીસ યુ બાલ તુ
 કે તુ જએસા બંદા વયેસા મંજ બા હું કંઈ શીરકે પુજા મયે બાદીસે યું
 કે તુ કૌન હય ઝોર વહા હય શો કયું શોં બાદા કહા આસ ધરતાહું મયે
 મેરી આરજુ હય સા કરત હુ મયે. કહા તુર ઉસકો બદેકી મુરાહ
 બદે સાથ નઈ હય તુ રખ એતકાહ,
 મેરે તુરબી જા હકીકત હએ અખ કયા આશરીનશકો ઇસ ખાત રખ.
 તરેમે તો કુછ અએખ હય મા તહિં સો ચે ખાત તહકીક કેહ મેરે તંબ.
 સો બાદીને બોલા કે અએ તુરેતર મેરા અએખ કયા હય કહે સરખસર.

કહે અમદાદ યુકર મોહમ્મદ રસુલ તો આલમકે હય પાઉમે ગીરદ
સદા મુંદ છુપાકર કરે ગસ્તવું ન દેખે ખુદાકી ખેરક તે
સાબાદા કહા અય રસુલે ખુદા કયા મમેસ જાન તુમપર કે
કે બેશક તેરમે ન કુછ અએય હય ખુદા તુજકો બખ્શા મલમ અય
સો યે ખાત સુનકર મોહમ્મદ નખી યુ બોલે શીસકર સો બારેસે
હય બેએય વો ખાલીકે બેનઝી હય સખ ખલક ઉસકત વો હય દસ્તગીર.
બંદા એએસ સખ બરા હય સદા બરે હય યુનાહોમે શાહો ગદા.
સદાકત મોહમ્મદ ચે બાદીનેબા સા વો બોલા કલમ્મદ શહાદત સર્જો.
બગર નહ તો હક પાસ હોતા હલાક મુસલમાન હોકર કયા હીલકો પાક.
કરી બાંત જા આબો આતશસે માલ મોહમ્મદને તીનેદા કીતે ખીજલ.
ખીજે નુર વહાસે ચલા ખાક કન મી એકહાર ઉસ સાથ કરને બચન.
નઝરકર નખ્શિને દેખે ખાકકો દેખે વોબી હય નુર ઉસ પાકકો.
કીએ બહોત તઅઝીમો તકરીમો દહમ નખી ખ્યારસબી ગલ લાએ હમ.
કહા નુર અબલ આખીર તુજે અરઝ હય તુ હખ્તીઆર કરના મુજે.
કાતેદા કયા હય વો રખ ખાકસે કરેગા હલાકી કરી ખાકસે.
હએ પેદયશ ઉસ બાવકી બાવસાથ હલાકી કરેગા ઉસી બાવ સાથ.
એ કોઈ આબો આતશસે પેદા કીએ ઉસીકે સો દરયામે ખલકાં હુએ.
કયા હય ઇસી તરફ રખખુલહુદ હય નાખુદ આખીરકો સારા તુખુદ
યા સર નબીકો બરકતકે સાથ હય રહે મોહમ્મદ તખલી સીદાત
હયાશે કય હોનુ આબોકા નુર હય બીના નખાકી સદકશે મઅમુર.
હોનુ કાન હઝરકે અખરશે કર બી લખ હોનુત રખીદક હય સમર
ઝીકર કરને ખાતર જામાં હક દયા શો દાંતો ઉપર રોશનીબી કયા.
રીવાયત યે કરતાહું તુજ સાતબી નખીકે જે કાકી એક બાતબી.
નખી જખ ગએથે જેમેઅસજ રખદીખા નુરકો એક તજસીઅજખ
કહે જખરઘલ અયનખી નેકનામ હવા આસગામે ઉજલા તમામ.
કહે જખરઘ અય મોહમ્મદ રસુલ ખુદા તુજ કયા હો-જદામે કુખુલ
બી જખતકી હરાં નીકલ બહીર આ તુમદારે શો દીદારની આસલા
કખી બહોત ખુશદાલ હો એક દુર કે યે રોશની ઉશકે દાંતો નુર.
પીછેવો તખશસુમશે એકદાંતબાર દીખાએ ખુશદાલીશોઅહમદ વોઠાર
નખીમા શો એક દાંતકા નુરઆ જમીશે અઃશનકથા જઝકર ઝો.
ખીજલ જાતશે ઉસકી હોં માહવસુર મોહમ્મદકબી યાકુતક બાખુવાં.
હદમ મુશુકે ખુખીશે જનતરવાં નખીકા હલક જુ શહી શીદાત.
હદદ મોહમ્મદકી જાતથા ઉસકેસાયશે જનતકે યાકુત ઓર હઅલશે

કીએ લગલા વાકુલશે બેદશતકી માનીદ સુંબુજ મીશાલ.
 કે સળ સરકેયે અગ્નશે બાલ કદમ દોતુ કાકુર સીતી કયા
 કો ખાતર ખુલને કયા ખખર હવ જો યે તુરનામહ પડહે
 ગલીમમે કોઇ ઇતકો દીવશે સુને જાપદના ઉશે ઓરસુનાકેશે
 ૧૨ સુનેક સત્રામ હરકીશે શો મુનકીર નકીર આકે તુરખતમને
 ગરગીઝ ઇશે આવેગે પુજને ઉજાગા કખરમે કયામત તલક
 રહે ઉસકી ખીદમતમે હુરો-મલક કખર ખીચ રોનક બેદશતકો રહે.
 બી હમસાયા ઉસકો નમયોંકા મીલે અગરચવો હોગા યુનાહોંબીતર.
 કંકર ઓર જાલુ જું ડોંગર પથર હજારો હોવે ગરચુતક બેથુમાર.
 કરમશે વેપશેથા પરતરદીગાર બી માંખાપ ઓર સળ કબીવાતમામ
 એકાબેશે દોઝખકે છુટે તમામ શો ઇશ તુરનમેકી ખારકતસતી
 યુનાહ બખશ ઉનકા દેવે બેહેસ્તબી રીવાયત યે હવે એક રીવાયત
 બચનકેયે મોતીહવે દીવશે તુચુન બયેઠેયે શો એકદીન મોહમદનખી.
 યે આત ઓર અસલામ હાઝારસખી ખુદાને પહોતખાર કરસરખસર.
 શો જીવરીતકે હાથ બેજ ખખર વસીયત કરે અય નખીયલહુદ
 પદો તુરનામહે શો દાયમ સદા જુકો વયા જુમએમઅકો રાતકો.
 દો અબેકે દીનઇશ હીકાયતકો જમાની કહે હએ મોહમદ રસુમા.
 દીલો-જાનશે ઉસકો કરનાર કુચુજ શદાયત કરમા વામતકે દીન.
 નહો રોજે મહશર ઉશે કુછ કંઈન ખુદાયું કહા ખાશ બંદા મરા.
 મીલેગી બેદશતમે ઉશે ખુગજા નખયોં ઓર વલયોંકા મરાતખ ઉશે.
 બેદશતમે ફઝીલતશે દાયમ રહે, હમેશા દુયા ઉસકી હો મુશતખખ.
 ઉશે હોવે દુનયામે મેરા ખાખ મયે બરહક ખુદા હુ યે બંદા મેરા
 કયા હુ યે તલકીક વઅદા મેરા અગર લાવે સક વો કાશીર હોએ
 કફર સાથ દોઝખમે દાયમસાએ બીકહેતાહું દુશરી રીવાયત મયેખું.
 શો દઝરતઅલોકે સહો કોત્રસું અતી યું કહે શહ દુલદુલ સત્તાર.
 કે યે તુરનામહ જો કોઇ રહમવાર પદે પાક નીચનશે કર અતીકાદ
 તો બેશક ખુદ દેવે ઉસકી મુગદ કહે ઇસ તરહશે હએ દઝરતઅલો.
 કે તલકીક મએ હુ ખુદાકા વલી મુગદ ઉશ બંદો હોવે અગર
 તા મયેમી ખુદાની વલ નઈ મગર શો ઇશાદ ઇશકા કહાં લગ કહુ.
 કે એક એક રીવાયતકે સુનખુમરહુ ઇશી વાસને નઈ રીવાયત કયા.
 કે દીલ બેલ રખશે દુઆ યું મંગા મુનાજાત કરતાહું અય પાકરખ
 મેરા હમેગા નુકસાં યુનાહકે સખખ કહુ કીશ જમાંશે મયે અવબેનાઝ
 કે અફવે યુનાહકા તુહો કારશાઝ મેરેમે જખુઝ એખ તાઅત નહી.
 શો કુછખુજમે નેકીકી તાકતનહી હમેશા મએ કરતાહુ ઝરી મુદામ

ખુરાઈકે હર કામશે પાક નામ મએ હરદમ કયાહુ યુનાદ બે
 તો કહેતાહું અવપાક પરવરદીગાર તેરી ન્યામતાંપરહું ખુશ બે
 ઈયાદત શો બળમએ ગયા બુલકર ખુદા ઝોર નખીકે ગયા હુ
 બીચસકા તુહો રેહનુમા અવખુના વો તુજ વાદમે એકરતી નખ
 બી જસપર ગઝળકી નઝર તુ કરે ખલક બાચ ગુમરાહ હોવો :
 નઝર કર કરમકી તુ દેખે બેન્યાઝ મુજે ચશમે રોશનશે કરસન્કરાઝ
 કરમકી નઝર કર તુ બંદો ઉપર કે તુજ ખીન રતી ના રહે બુલકર
 તેરશે બે કાઠ આકે વાશીલ હોવે તેરી ઉશ શાય સખખલકશામીનહોવે
 તેરી રહગતશે મએ પુરનુરહું હું ખલકકે દરમીયાન ગખમુરહું.
 મય મંગાતાહુ રીનસાત રખુરરહોમ તેરે દરપેરખ મુજકો અવલક કરીમ
 હયે કુદરત તુજે કાદીરે જુઝઝલાલ કરે પલમે કમ લખગુનાહપાએમાલ
 મેરે શખ યુનાહાં તુ બરખાદકર મુજે ચે યુનાહોશે આઝાદ કર
 તેરે હુકમશે હાવે ફલદાર સખ હોવે એક બડીમે સુંખ જલાડ સખ.
 ફયાત તુ એક બલમે પરવરદીગાર દરયા ઝોર નદયા સુખયાં કર્મજાર
 અજબ કુછ હએ સુંતઅત તેરી બરતરી કે એક જન્સમેલાખકારીગરી
 તેરા જુલ્લ સખપર કયા તુ વશીઅ હયે ઉમતકી આખીર મોમદશરીય
 કરમકેર હોરા મુજે અમ બેનઝીર કે મહશરકે દીનહોમેરા દસતગીર.
 ખીજલ વહાં મજેતુંનકર અવખુદા તેરે પાક લેગામે રખ મૂલશદા
 કહાં ચલશકુ ચાલ હસ ચાલકી કે શરમીદહું મએ અપસદાલબી.
 કુમુલ કરમુનામત મેરીમતાલ હએ પાક રહમાન અવ જુંલેઝલાલ.
 હરએક કીશકો હએ આશ એક વારકી મુજે આરજુ હયે તેરેપારકી.
 શીકશતા કયાહું ચે બએતાં કીતેક જહાહીર રોલાદ ઝમાંશ એકએક
 તખા દેખાતાહુ બહોત ખામ હએ ન ઈસખાતકા કુછ શરઅજમહએ
 ચેદ દુન્યામે ખારે મેરા વાદગાર રહે કુછ શોમએ હુ ચે ઉમીદવાર.
 ચેહયાં ફારશી નુરનામ નસર શો હખની કયા શેરમે શરખશર.
 નઝમ કરકે ખોલા શો ચે બહરકે ઝમાંશે ચે વહદતકે મોતી ચુને.
 કે શાહે ઈનિયત તખલુશ મેરા મુજે હયે મેરે જહકા ખસઆશરા.
 જહાંમે બે હઝરત હશન ચાહ હયે મુંદયુદીન મહમુમે દરગાહહો.
 ઉશી ખાતદમે હયે મરા અસલ ચલી આઈ કુરશીકુરશી ખલનશ
 વો મહમુમ રખ હએજશે ચેખીતામ જહા ખીચરોશનંદએખુઆફતાય
 સતેહઝરી હઝતકી હઝર એક સદ ખીગારી બરશચેનુંતાદએએતહ
 કે ચે નુરનામ પટે બે શદા નખીપર પડહ ફાતેહા ઈતતદાં
 બી બઆદઝ મેરે તામપર એકગાર પડહ ફાતેહા બંદએ કીદગાર.
 બર આ ખુરાદ સખકી હરહાલમે હુઆ હએ મેરીએ દીલોખનશે.

મયે આજીવન હજરત નખીકા ગુલામ કરમકર મેરે પરતુ અયજીવન કીરામ
કહા તુરનામેકી જળ એ કલામ પડહા ફાતેહા ખામ કર ધનશીરામ
સરતાલ કયા તુરનામા તમામ વહકકે મોહમદ અલહીશલામ.

તમામ શુદ તુરનામા.

કીશએ હજરત ખીલાલ.

લશે સુનો છોરછો યે દાશતા લીખતાં હએ યુ' રાવીએ રંગાખયાં.
ફીકો મોહબતકો નશાની હએ યે આશકે શાદકકી કહાની હએ એ.
એક મુઅજ્જનથા નખીકા ખીલાલ હીજરશે ઉશ માદકે ઘટાગુહીલાલ
દામે મોહબતમે ગીરફતારથા શેફતએ તુરરએ તકરારથા
તશએ શર અશમએ દીદારથા નરગીશે ખીમારકા ખીમારથા
ખશતા હયા અઅદે વફાતે નખી આદ કબી કરનાથા રેતા કબી
વદશન દીલ લેગલ આરામે જાં જાતી રહી તાકતો તામે તયાં
હાય લગા બદને ગીરખાનતક દીલશે લગી આગ જબી જાનતક
દેખકર ઉશ દીલગરે રખતાકી કબર આશકે ગમગીકો ન આતાથાશખર
કેદત થા અફશેશ કીધર જાઉ મએ ઇશે નો મેદએ કે મરખકમયે
હએફ મદીનમે રહે યે ખીલાલ આંખશે દેખે નવો દુશનો જમાવ.
મગશે બદતર હએ મેરી જાદગી જીતશે અખ મુઝકો હએ સરમીદગી
જીતક નહી પાતાહું જીતમે અખ મએ નહી રેહનકા મદીનમે અખ
શેફતએ કાકુલે સખ હામકો જીલ્લ જી યાદ આઈ ચલા રા કો
છુટ ગયા દેશ જી મદખુજ કા શામકો તુલક આંખોમે તારીકથા
સુખહે વતન તીર તર અઝ શામથી કલો બલા શામ હુષ શામકી
લોગે લગે પુછતે તુમ કોન હો આએ હો ઇશ દેશમે કીશ કામકો
કીશલીએ યદાઆયે હોકથા કામહએ રહતેહો કીશમુલકમે કયાનામહએ
કીશકે લીએ રેહતે હો ઝારોનઝાર કીશકે લીએ રેહતે હોયુ' બેકરાર.
કયું તુમે બાયાદએ ફકીરીલીઆશ કીશકેલીએ રેહતે હો હરદમ ઉદાશ
ઇશદીએ શેદાંમેદએ કંશકાખીરોગ કોનહએવો કીશપેલીઆહએએએગ
ઓદે હુએ કલાશા કમલ હોકયુ સુનકે ય તકરીર દીકાયુ' જવાબ.
આરીઝએ ઇશક હ ખાના ખરાખ કયા કહુ ફીર તુમશે કેમયેકોનહુ
લાખ હએ દીલપર મેરે દાગે જીતુ'
કામ ન દેખા મેરા નાકામહુ નામ ન પુછો મેરા ગુમનામહુ.
જરરએ ખુરશી દે દફખશા હુમએ મોરયએ રહે સુલમાં હુમએ
દેશ હમારા કબી સાદથા યે દીવે નાસાદ કબી સાદથા

ફર તો મકપુત્ર હવે દરખાંરકા ખાસા ચલિય, ૧૧ પુદ પાદસાહ
 આહતા કમલથા વો પુદ પાદસાહ જશકો નયર હોલત ફનીયાકીઆહ
 કપેશા શહીનસાદથા આલી ખીસાલ જીતેયેહમ દેખકે ઉશકા જમાલ.
 ઉશે વહાં ખુલકકી બચતી બચી હમરો શતાતી હયે. યહાં બેકરી.
 કાફીલા સાલર શરૂ કર ગયા કાફીલેકો જરો જખર કર ગયા
 નાન જખાંપર મેરે આતા નહી દીવમે મેરે શામ શમાતા નહી
 કહેતા જો મશુજદમે' હવે કોમ અખ નામકે સુનનેહી નીકલતી હવેજ
 આશકે માતમ વદાસે જમ પતા શામકે લોગોકો અજાંકા ખીના.
 બોલે યે શામ જાનગએ હમતુમે કુછ કહો પહેછાન ગએ હમ તુમે.
 નામ હવે શયન્કે તુમદાર ખીસાલ દીજરે પયમખરસેહોઆપદનાદાલ
 કયુ નહી કેહલે કે સીધરે રસુલ જીનકે સખજસે હોતુમ ધતનેમલુલ.
 કયુ' નહી કેહને હોકે રશકે ચમન યાને મદીના હવે તુમદાર વતન
 કયુ' નહી કેહને હોકે જીનેસે તુમ હોકે ખદા નીલે મદીનેમે તુમ.
 કલનકેતગા ખએર જો હુ સોહુ યોડી જગા હો તો યહાં પડ રહુ.
 બોલે વો સખ લોગકે તીરકે નઝર આપકા આંખોમે' હમારી હવેધર
 રહીએ યદાં શોકસે આરામસે હમકો ખખર દીજએ દર હમસે.
 બોલાકે નાકામકા હવે કામકચા દીલ જો હો ખીમાર તોઆરામકયા
 અલગરજ ઇસનોરસ વો યાર ખીન કરતાથા ફર્યાદો કુગાં રાતદીન.
 ખાનિકી પીનેકી નથી કુછ ખખર રોનેશે બસકામ યા આઠો પહેર.
 હર શમે હીજરશે શીયાએક શખ દીલપે ઝીયાદા હુવા રજો તથખ.
 કેદતા અગર આહમે' પોતઅશર કુછબી વો ઉશસ હકો હોતીખખર.
 આકપે ખીસમીલશા તડપને લગા જોઅફસે નાગાહ જો ગશઆગયા
 આગશી બડધી દીલે બતાખમે' દોલતે દીદાર મીલી ખવાખમે'
 કુશને ખુદાદદ દીખાયા ઉશે ચાદસા મૂખજા નજર આયા ઉશે.
 માંહ નથા મેહ શખ અફરાજયા મેહર કયાં નુરયા મઅખુદકા
 માહા કયાં જોર વો સુરતકયાં મેહર નથા નુરયા મઅખુદકાં.
 શામકો રોનક હુઈ ઉસ નુરશે હકી તખલીથી અય તુરસે.
 દોહપે જો કાકુસે શખ શામથી દીલકે ફસાનેકે લીએ કામથી.
 લોહપેજખી નીમએ માહે તમામ માહ જસે કરતા હોખુકર સલામ.
 અખરએ ખારીકે જોખમદારથી ઉલકો ઉશાક કે તલવારથી.
 નગાશી મખમુર વોહ મયેકશ જસે દેખકે સુરમેકી તરહ દીલખીશે.
 સુરખી વો ટોરોંકીવે' સુરમ શીય શાખીવો આંખોથીવો નીચેનીજ
 આશકે ગમદીદકો તડખા ગઈ જશકી ખુદકોખી અદા બાઈ.

રહ્યોતે બીનીથી બહોત દીવપસંદ સચકીતો હોતી હોયે જશામુલંદ.
 દેખકે ઉસ ગેહરે દંદાંકી તાબ દુર અરકે શરમશે હોયે ગરકેઆબ.
 ખરગે શુમે તાબસે લખ દેખકર લખલે ચમન પીતાથા ખુને જાગર.
 મુએ મુહાસીન રૂમે તાબાંકે ગીરદ શખથી મગર મેહેરદરખ્યાં કે ગીદ
 કામ તેમે જુસે કયામત ખજૂર કીતનએ આશુખ જહાં મુનદખલ.
 કદ નથા સરતા બકદમ તુરથા શમચસે શાયાબી ગુરેઝાં હુવા.
 દેખકે ઉસ શમકા હો બેકરાર કરતાથા પરવાનએ જાંકો નીશાર.
 પાંતપે રખકર સરે ધજે નીયાજ અજ લગા કરનેકે ખંદા નવાજ.
 જળશે મદીનેશે શીધારે હુજુર જાનેશે બેખરહુ મે નાસજુર.
 આપ મુએ ભુતગએ ધંશકદર ખંદએ મીશકાંકી નકી કુછ ખખર.
 રહમસે ધરશાદ હુતા અયબીલાલ હોંશમે આતેરા કીધર હોયેખ્યાલ.
 વસ્ત મેશગર તુજે મકસુદ થા મયેનો તેરે પાશકી મોજુદ થા.
 મુજપે જહા તુને કયા કીસલીએ મેરા વતન છોડ દીયાકીસલીએ.
 ખાકશ ઉડ કછદ મદીનેકા કર ઉમરે દોરોગરે વહી હો બસર.
 કીરનો બેકેલ વ્હસે સવાદી શલી આશકે શેઠાકો કુછ બેકલી.
 ચોંક પડામેદશે ખવાગીદા ખખત શ્રદકો નપાયાન જમુરરદકા તખત,
 તાબ મગ્ન અરકક યાદ આ ગળા હુંજરએ તારીકમે ધબરા ગયા.
 કીર નહી વદશીશ કયાયું ખીતાબ કીરદીલે વહેશીશે કયાયુંખીતાબ.
 ચહાંબી જનુકા નહી બેતા ખજૂર ચક દીલે દીવાના મદીનેકા ચલ.
 જળએ હી કિશકા હુવા શામશ ઉસ તો મદીનેમેંથા.
 રોજએ મદયુગકી ચંડી હવ તનશે લગી મુંચએ દી વાદવા
 કિન્શે બે થા ખાનએ દીવદારશે મીંજતાથા રેકર દરો દીવારસે.
 દીવશે કદા મુજકો હોયેબના જર બીન્ને રસુલે અરખાંકે હુજુર.
 બાપકી ખુમાશ ઉશી યુતમે હોયે બુંજવમેં હોયે વહી બે કુલમેહે
 શમચ હરીમે નળળી હોયે ખુતુજ આખ નએ મુરુદ હોયે ખુતુલ.
 સયદએ પાદકે દરપર ગયા મુમકે ચોખુટકો ચે કહેને લગા.
 તુરેનખી લાજએ મેરી શલામ દેવડીપર હાજર હોયે તુમદારા ચુલામ
 ધરશે શદ આધકે વોહં કહાં વોબી શીધારે સુએ જાનાં.
 વોબી મદીનેશે જળસથી ઉદાશ વોબી રવાના હુમ હજરતકે પાસ.
 જળ સુની ઉસ ગમજદેને ચે ખખર બરશરે શેરીદાથા એરશગે દર.
 નખરા લગા કરને જોવો ખસ્તા તન ધરશે નીકલ આએ હુશેનોહસન
 દેખકે હુશનેનકો રોને લગા રોકે લગા કેદને કયા હશરતા
 પેસે પદર ફાતમહ જહેરા મધ છોડકર ધન અચ્ચાંકો તનહા ગધ.
 અપની યતીમીકી કુછ ચારાગર કિનકી યતીમીપે તકા કુછ નખર.

શહેરમે શોહરત હુધઆએ બીલાલ હીજરે પયમબરશે બહાત ખસ્તાહાલ
 પોદંચ મુલાકાતકો સખખાશે આમ ખલકકા ગીરહઉનકાહુવા મંજરેહામ
 કરેત થા ઈશસર થે પીરો—જવાં આજસુના દીછએ હમકો અમ.
 કેહતાથા કીશ તરહ કહુ મએ અજાં મેરી અબકા નરહા કરરહે,
 કીશકો સુનાકે કે પયમબર નહી દીવ નહી ક.ખુમે કે દીવખર નેહી.
 નામ નેર આબતા બતાત,થા મએ ઉનકી તરફ હાથ ઉઠાકે બલા.
 સુનકે એ હુશનેનબી બોલે કેહાં હમબી હએ મુશતાક સુનાઓઅબાં
 હુકમશે શાદબદોકે મજબુરયા બામપે મસજદકે વો ગમગી ચદા.
 છસધકી “અલાહો અકબર” કહા કટતાથા લોગોંકા છુરીસે ગલા.
 કો નેરો કહા “અશહદોઅનલાહલાહ” શુમહુવા અધામે નાનીદેઆહ
 હોતાથા ઉસ આશકે “ય.શીન”શે “શીન”કા હરજદખખદા “શાન”શે
 શોર હુવા આશકે યાશીન હએ રીનબી એ કાગં લે તદશીન હએ.
 આયા જ્યાંપર નેરો મોહમદકા નામ બશલીયા હાથોશે કલેંજકે થ.મ.
 કેહતે હએ કોઠેશે ગીરાબ ખબર કરમયા ગીરનેહી જહાશે શહેર.
 ખાકમે તડપા નેરો અદોહગી અરશકો બુબીશ હુધ કાંપીજમી.
 ઇશકકા ગમ ચારએ ગરજાં હુવાં ખાનએ મહેબુબદા મેદગાં હુવા.
 જાન મહ જાનકે નેરોયાકે પાસ પોદંચા મરીજ અપનેમરીદાદ પાશ
 જરર હુવા મેહરે દરખશાંમે શુમ કતરા હુવા અશમએ હએરામે શુમ
 ખ્યાશેને દરયાશે મુલાકાતકી ખુબ તલાકી હુધ માજતકી.
 ચાહને હએ છશકા ખુલાતે હએયું શરખતે દીધર પીલાને હએ યું.
 હએફ કે હમ કીરતે હએ યામો શહેર હીરાકા કાંચા લોએ હમ દરખદર
 ધરકે ન દીવદારકે દરકે હએ હમ ન ધવરકે ન હએ ઉધરકે.
 રહમને આલમુમુએ છલવાખએ રહમ મેરે હાલપે ફરમ છએ.
 શરખત દીધર પીલા દીજએ બેહેરે ખુદા મેરી દવા કીછએ.
 હીદમે ખાતર મેરી નાશાદ હએ જહદ ખબર લીજએ ફરયાદ હએ.
 મુજકો નહી ચાહીએ બાગે ઈરમ શર હોમેરા જોર વો ખ કે કદમ.
 ખાકે દસ્ત બરશરે મા તાજબાદ હરશએ શરખત શએ મેએરાજબાદ.
 દીશા કીયા મએને હુઆપર તમામ બેજો પયમબરપે દરહો શલામ.
 કસાયેદ.

કસીદએ મુમતાઝ.

મેરા દીવાનન વા રસુલ અલલાહ તુમપે ફરખાન વા રસુલ અલલા
 દીસે ખુલખુલ થે દેએ તીબાકા શુમે ખન્દાન વા રસુલ અલલ
 તપે દુ કતમે નેરી જાગે છગર જમે હરમાન વા રસુલ અલલ

યોગ્ય પાક અપનાવી દીખાડા દો હાથે એ અરમાન યા રસુલ અલલાહ
 ઇન હીમે જીવાદા હાથે મેરે દર પાએ ચર્ખ ગરદાન યા રસુલ અલલાહ
 દર ગરદીથ હો કીજીએ દીલકો હાદ ફરદાન યા રસુલ અલલાહ
 ઉસડી નાગીર ખુલ્લ હાથે જીસકા, વીરદ હરાન યા રસુલ અલલાહ.
 રન્જ રીસઅમ કોઈ દમકા, એહ એમહેમાન યા રસુલ અલલાહ
 એ ગર રોઝએ મુકેદ દસકો નાએ બચાવન યા રસુલ અલલાહ.
 તક કીયા એક ઉંગલીસે તુમને, માહે તાબાંન યા રસુલ અલલાહ.
 માસી સુમતાઝકોબી દીખાડાદો, રૂએ તાબાંન યા રસુલ અલલાહ.

આશઆર મુનાબ્બત ફકીર.

ઇલાહી યે તમન્ના હાથે કે બએતુલલાકો દેખું
 દર ઉસકો દેખકર બયે તે રસુલલાહકો દેખું
 હાહાહી કામ વો દીન હોગાકે નેમંએનેરે હર નાઉ.
 ખુશરફ હોઈ કાગેસે મદાનેકોં યુઝર નાઉઃ
 ઇલાહીસંગ અરવદકા મુઝે હમો સામો એરસરદો.
 શીર ઈસ આસીકા યોસા ગહેનેરે મહે બુખ કાદરદો
 બદનકી શીકકો અપને નજાંકી એર નહ સમરતી
 બીઆરત કો તેરે મહેબુબકે રોઝેમુંતહરકી;
 કબી આંખે મલુ અપની કબી હું જુએસામકર
 ફીદગાહેકર દીલકો ગહે ગહે લેટુ મએ ઉસમપર
 મએ ઈશકે મહોમ્મદમે સદા સરમસ્ત હું ગજતાં
 કલુ ઉદાં કબી ખીજાં કલુ ગારાયઃ કલુ ખનદા

કસીદે લુત્ફ.

યા ખુદ બહેરે નબી અમ તો મલીના દીખલા

જી બાગેજના બન્દેકો મએલા દીખલા

૧ અહમદે મુખતારકા કુયા દીખલા

તાક હું શીરદોસકા નકશા દીખલા.

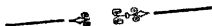
૨ ને મુશકો ગશ આયા જીસસે.

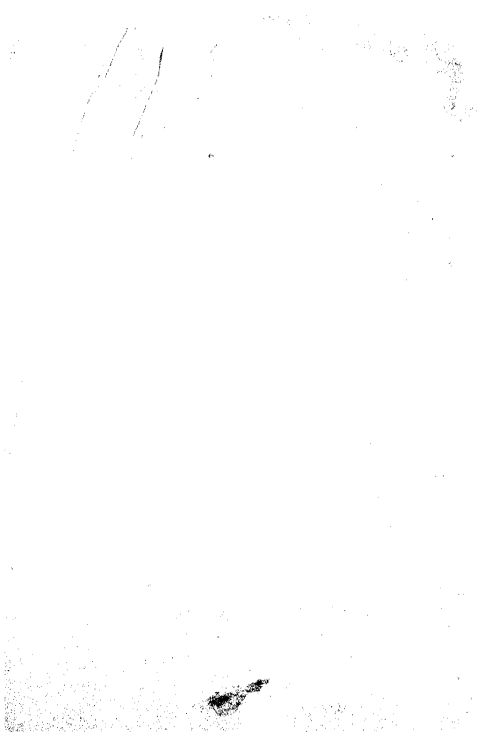
હ વો મુજકો તમલલા દીખલા.

યા રબ કીયા બાપલ જીસને

૪ મુજેહ ચાનદસા મુખડા દીખલા.

બાગ ફીરે સેકા હર પ્રથ હયે ખુશ ખુશ
 ઉસચલે તરકા ખુદાયા રખેરાના દીખલા
 તુરશે જીસકે હુવા હએ એ જહુરે કઝોનેન
 યા ખુદા તુરકા ઉસકે મુજે જહવા દીખલા.
 શઓકે દીદાર નખી હદસે ફગુ હએ મુજકો
 યા ખુરા એક નજરવો રખે એવા દીખલા
 તાબકે શઓકે સહાદત મએ શીર આવારા
 યા ખુરા મંએલી શહીદી વો રોજા દીખલા
 હશરકે રોજ ખુદાસે એક ચે કહુગા આયે લુલક
 અપને મહેસુકો તુ આજ ખુદાયા દીખલા

ધશતેહર ! ધશતેહા

૧૧ ! !

શાક્રોનો કહાં હે ? આમને તશરીર લાકેવેઅમનેમનદીનુ
લામી મહદબી ચુતીદ કીતામે ચીર તુમહારે નામદ કીસે હે
પ્યારી જાનામે, આર ગુજરાની દરેસે હવવાદે હને મુદેમોકા
ખુદીદના મનઝર હે. લો કીમત રહે વા બીજાકે અંગવા દેકત

નઈ કીતાબોંકી તક્સીલ

અલેકલેએલા બાગ ૨૪ પુરી હલદવાલી	૪—
દારતાને અમીર અગઝા	૧—૧
દાતરતામ...	૦—૧
આર દરવેશ	૦—૧
શહેજદાં ને શાદપરી અો રેશન એદત	૦—૩
એતુન મોદમદ દુનીફ	૦—૨
શાહ ચમતો કીસે	૦—૧
નજલી પદા	૦—
લપેલી મજનુ	૦—૧
બીબી મરયમતો કીસે	૦—૨
દાદ મગલોરીશાદમે કીસે	૦—૩
હબીબી કાદીવરી	૦—૨

ધમાનોના ખયાલમાં તથા પએમમખરેની શાનમ

વકાતનામું બીબી ફાતમામું	૦—૧—૦
મોહુદ જાગે દમુદ	૦—૩—૦
મજનુએ મુનાગત	૦—૧—૦
સકરતનામું	૦—૧—૩
મજનુએ મદદવાળ	૦—૪—૦
મજનુએ તગમુઝીયા	૦—૪—૦
તુરનામા	૦—૨—૦
૦૪ ગનામા મોદમદ દુનીફ યાને દમુગનાલસ	૦—૧—૦
સખાવતનામું હઝરતશકીતું	૦—૧—
મજનુએ જીમીનામા મોહરના	૦—૧—

મજલો.

ખનારે મુજશન	૦—૨—
અંજરે ચમન...	૦—૨—
ખનારે બે નઝર	૦—૨—
મુખમરે મુજશન	૦—૨—
શિલે—ચમક	૦—૨—

બુકસેવર મહાદેવ રામચંદ્ર જગુષ્ટે

મજ દરવાજા અમદાવાદ

